

Himalájske zlato v Paříži

Každý šport má svoje pravidla, každý má kritériá, podľa ktorých je jeden víťazom. Že to nie je bez problémov, dokazujú tradičné ťahanice, ba i nechutnosti, sprevádzajúce olympijské turnaje v boxe, no i v gymnastike, krasokorčuľovaní a veru niekedy i napr. v skokoch na lyžiach či športových hrách. Proste všade tam, kde je do rozhodovania zahrnutý viac či menej výrazne i subjektívny faktor.

Máločo je však ťažšie, ako posúdiť náročnosť výkonu jednotlivcov či kolektívov, ktorí spojení v dobrom i zlom s druhom na lane, či dokonca úplne sami „poznávajú svoje hranice“, ako to opisuje nekorunovaný kráľ športu, o ktorom hovoríme, Tirolčan Reinhold Messner. Sú situácie, keď je štyritisícovka väčšou drámou ako himalájsky vrchol...

I pre čitateľa znalého problematiky športu a olympijských hier môže byť neznámym fakt, že v rokoch 1924-1936 ocenil MOV tri razy najväčšie horolezecké úspechy štvorročného obdobia olympiády zlatou medailou za mimoriadne výkony v neolympijských športoch. Udelil spolu 6 zlatých medailí, z toho 5 v horolezectve a jednu za prelet Álp na vetroňi Švajčiarovi Hermannovi Schreiberovi na OH 1936 v Berlíne. Celú tradíciu započalo udelenie zlatej medaily na OH v Paříži. Dostal ju britský brigádny generál Charles Granville Bruce za vedenie z dnešného hľadiska neúspešnej, no nepredstaviteľne hrdinskej a doslova priekopníckej expedície, ktorá sa v roku 1924 pokúsila zdolať Mount Everest. Metodika, ktorú výprava použila, sa stala základom tzv. expedičného zdolávania najväčších štítov

zemegule a trvalo dlhé desaťročia, kým práve Messner a jeho nasledovníci posunuli latku na nový kvalitatívny stupeň. A i keď tím generála Bruca nedosiahol vrchol Everestu, prekročenie hranice osemtisíc

Novom Zélande. Na tejto známke (2) premýšľa mladý adept vysokohorskej turistiky o métach najvyšších... Výprava generála Bruca sa dá

metrov znamenalo prelomenie bariéry. Tragédii útočného družstva nezabránilo ani vybavenie výpravy ťažkými, no inak celú ďalšiu epochu predznamenávajúcimi kyslíkovými fľašami, ktoré plne charakterizoval donedávna, ba i dnes používaný pojem: bomby.

Keď sa po II. svetovej vojne s himalájskymi expedíciami roztrhlo vrece, pochopil MOV problematickosť hodnotenia týchto výkonov, a tak sa legendárnej dvojici Edmund Hillary - Tenzing Norgay, ktorí stáli 29. 5. 1953 na vrchole Everestu ako prví v histórii horolezectva, olympijských vavrínov nedostalo. Túto historickú udalosť si ako prvá pripomenula indická pošta (1) známkou s krásnou panorámou najvyššej hory sveta. Na svojho hrdinu však nezabudli, aspoň nepriamo, ani v jeho vlasti,

filatelistický dokumentovať zvláštnym poštovým lístkom, ktorý s príslušnou prídavnou pečiatkou používala (3). Jeho výskyt je velice ojedinelý a i v Anglicku ide o veľmi vzácny filatelistický materiál.

A rozprávanie o predvojnových horolezeckých olympijských medailách skončíme spomienkou na nemeckých horolezcov, bratov Franza a Toniho Schmidovcov, ktorí svoju zlatú medailu získali za prvovýstup severnou stenou Matterhornu v r. 1931 (4). I tu zasiahol neľútostný osud. V čase, keď medailu udeľovali, bol už Toni mŕtvy. Stal sa jediným olympijským medailistom in memoriam.

Hory sú krásne a neúprosné. Jerzy Kukuczka (5) ešte svoju medailu prebrať stihol..

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Začiatok veľkej éry uruguajskeho futbalu

Pre slávu športu

Parížsky futbalový turnaj sa uskutočnil ešte pred oficiálnym otvorením hier a vyvrcholil 9. júna. Zúčastnil sa na ňom rekordný počet 22 mužstiev, medzi ktorými nechýbali ani naši futbalisti. I keď sme v tom čase patrili medzi najlepšie mužstvá starého kontinentu (styky so záporím boli v začiatkoch), neboli sme pred olympijskými hrami bez problémov so zostavou. Hviezdy prvej veľkosti rokov minulých postupne hasli a tak sme žreb, ktorý nám v 1. kole turnaja, hraného k.o. systémom, „prihral“ Turkov, privítali. Vyhrali sme 5:2, no v ďalšom kole nás čakalo nečakane silné Švajčiarsko. Po remíze 1:1 sme v opakovanom zápase prehrali 0:1 a tým sme sa s Parížom rozlúčili. Bol to nepochybný neúspech mužstva, ktoré dokázalo zvíťaziť na Pershingovej olympiáde v r. 1919, a ktoré prišlo o prinajmenšom striebornú antverpskú medailu len pre slabé nervy a nedisciplinovanosť.

Vráťme sa však do Paríža. V tých časoch neexistovali majstrovstvá sveta a tak sa olympijský turnaj považoval za neoficiálne MS, v jeho finále sa stretli premožiteľia našich - Švajčiari a Uruguajci. Tí boli najväčším prevapením turnaja, keď postupne porazili Juhosláviu 7:0, Francúzsko 5:1, Holandsko 2:1 a svojmu finálovému súperovi nadelili tri góly, pričom nedostali jediný. Niet sa čo diviť, že sa tento nečakaný triumf rozhodla osláviť i uruguajská pošta. Námetom trojkusovej série sa stala Niké Samotrácka. Socha tejto bohyně víťazstva (1) je jednou z najväčších antických pamiatok, ktoré spolu s inými skvostmi gréckeho sochárstva ukrývajú sály parížskeho Louvru. Okrem známok vytláčených na bežnom, bielom papieri v náklade 35-tisíc sérií (2) a určenom širokej verejnosti, boli známky vytláčené v malom limitovanom množstve vydané i na žltom papieri. Dostávali ich, často nalepené na háčku zdobenom vavrínovou snietkou - symbolom víťazstva, členovia víťazného mužstva a funkcionári a samozrejme tiež „vysokopostavené osobnosti“. Jedna z 500 vydaných sérií je i v mojom exponáte. Pri porovnaní oboch sérií je vidieť, aký malý rozdiel stačí srdcu filatelistu, aby poskočilo od radosti, no zároveň tiež ako troška žltej farby v papieri robí zo série za pár stovák či tisícku sériu dvadsaťnásobne drahšiu. Ďaleká bola jej cesta z uruguajskej filatelistickej aukcie do mojej zbierky, kam sa dostala viac než po šiestich desaťročiach od vydania.

Okrem známok si zisk olympijského zlata v Uruguaji pripomenuli i strojovou propagačnou pečiatkou, ktorá sa používala na poštách v hlavnom meste krajiny Montevideu (2, 3). Trvalo dlhé roky, kým sa zistilo, koľko typov jej vlastne bolo. V jej kruhovej dátumovej

časti sa okrem názvu mesta vyskytuje buď písmeno „C“, „E“ alebo „I“, no v jednom prípade i slovo „recomendadas“ (3). Posledný z uvedených typov sa mal používať na doporučených zásielkach, no vyskytuje sa i na bežných listoch. Celistvosti s týmito pečiatkami sú dnes veľmi vzácne už i preto, že poštový styk s ďalekou Južnou Amerikou býval zriedkavý. Pečiatka na obr. č. 2 je dokonca z prvého dňa jej použitia, ktorým bol 31. júl 1924. V textovej časti vidíme lakonické

konštatovanie: Uruguay - campeón mundial de football. Z toho vidieť, že i domáci nadšenci považovali olympijské zlato za titul svetového šampióna, veď o olympiáde nie je v pečiatke ani zmienky.

Netrvalo dlho a svetová futbalová federácia FIFA začala vážne uvažovať o usporiadaní vlastnej súťaže. S MOV sa okrem iného nevedela dohodnúť na štarte profesionálov. Ako vidíme, dejiny sa opakujú, hoci kulisy sú po viac než polstoročí trochu iné. Rozhodnutie smerom k MS padlo z iniciatívy Francúza Julesa Rimeta v predvečer Medzinárodného olympijského kongresu v Prahe, ktorý sa konal rok po parížskych hrách. Rimet, ktorého meno prvý pohár určený majstrom sveta niesol (4), zvolal zasadanie FIFA do Prahy, no vzťahy s MOV zostali nevyjasnené. A keď MOV pred Hrami IX. olympiády v Amsterdame pohrozil vyradením futbalu z programu hier, rozhodla FIFA usporadúvať počínajúc rokom 1930 každé štyri roky svoj šampionát. Jeho premiéra sa konala - v Uruguaji. A kto zvíťazil? Znalec histórie futbalu vie, ostatní môžu tri razy hádať. Parížsky pozdrav víťazov, ako ho vidíme na krásnej dobovej pohľadnici (5) s ekvivalentnou známkou a pečiatkou olympijskej dediny - teda v tých časoch priekopníckej „maximum-karte“ - nebol zo strany Uruguajcov posledný. O ich ďalšom triumfe však až v niektorej z budúcich kapitol.

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Tvrdí chlapi v Olympii i v Paríži

Pre slávu športu

O tom, že francúzska pošta pripomenula parížske hry vydaním štvornámkovej série, som sa už zmienil. Skutočný primát v olympijskej filatelii však získala vydaním prvej oficiálnej celiny - poštového lístka s natlačenou známkou v jej histórii (1). Ako známkový motív bola použitá 30c známka zachytávajúca dramatický a tragický moment v živote jedného z najznámejších silákov antiky Milóna z Krotónu. O jeho nadľudskej sile kolovali legendy. V družnej zábave s priateľmi ho zastihlo zemetrasenie, no padajúci krov domu držal na ramenách dovtedy, kým sa kamaráti dostali do bezpečia. My ho však poznáme ako vynikajúceho športovca. Na antických hrách získal šesť prvenstiev. Preslávil sa i tým, že s býkom na ramenách prebehol celý štadión v Olympii. Používal ho ako sparringpartnera pri zápasení, v ktorom bol majster nad majstrov. Bol však nemenej legendárny i ako žrút. Svojho býka dokázal vraj v Olympii zjesť na posedenie. Dnešní sparringpartneri to už majú predsa len lepšie... Socha v parížskom Louvri ho zastihuje vo chvíli, keď sa pokúsil holými rukami roztrhnúť peň. Stalo sa mu to osudným, lebo rozdrvený kmeň mu vzápätí uväznil ruky a Milón sa stal obeťou svorky vlkov.

Okrem známok samotného Francúzska vydala jeho poštová správa i pretlače pre územie Sýrie (2) a tzv. Veľkého Libanonu (3), ktoré boli v tom čase francúzskym protektorátom. Pre každé z týchto teritórií vyšli dve série - s výlučne francúzskym a francúzsko-arabským textom. U nás sú už dnes pomerne vzácne, zvlášť s tzv. sviežim lepom. Rozumieme pod tým „panenský“ rub známky, ktorá nebola, ako to v tých časoch bývalo normou „i v najlepších filatelistických kruhoch“. nikdy nalepená kúskom lepiacej pásky v predtlačenom albume. Albume, ktorý si už dnes pamätajú len tí starší medzi našimi čitateľmi a napĺňanie políčok ktorého bolo nádhernou zábavou našich dedov. Lep „ako nový“ si teda zachovala len menšina známok z klasického a poklasického obdobia a ich cena je tým pádom vysoká.

Na známke Sýrie (2) je pritom ešte jedna pozoruhodnosť. Milón má na nej akoby zdôraznený biceps ľavého ramena. Táto odchýlka sa nachádza len na jedinej zo 150 známok tlačového hárka a je preto patrične vzácna. Okrem tejto odchýlky existujú i viaceré chyby pretlače.

Preskočme však z antiky do dvadsiatych rokov a pripomeňme si meno fínskeho zápasníka Oskara Frimana, ktorý dokázal antverpské zlato v grécko-rímskom zápasení v Paríži obhájiť. Preskočil síce do vyššej kategórie, ale ani v tej mu žiaden z 28 borcov z 18 krajín cestu za najcennejšou medailou neskrížil. Získal tak jednu zo štyroch fínskych zlatých v tejto disciplíne. Fíni v tom čase predstavovali skutočnú svetovú špičku, veď získali ešte 7 strieborných a 5 bronzových medailí. Po rokoch si Frimana pripomenula i fínska poštová známka (4) v sérii venovanej najvýznamnejším postavám fínskeho športu pred II. svetovou vojnou.

Iným športom „celých“ mužov bolo a je rugby. V Paríži sa tento pekný šport s olympijskými hrami, žiaľ, rozlúčil. Súčasťou programu bol v rokoch 1900-1924, spolu štyrikrát, no potom mu už nepomohla ani dlhá tradícia. Záujem o olympijský turnaj - na OH 1920 v Antverpách dvaja a v Paríži traja uchádzači o medaily - bol primálny. Ba ani kolíska tohto športu - Anglicko turnaj neoboslalo. Ragby však neprestalo byť ani v Anglicku, Francúzsku či napr. Rumunsku dodnes populárnym. Veľká Británia vydala v r. 1980 známku na počesť 100. výročia založenia ragbyovej asociácie (5). Jej námetom je typický dravý ťah útočiaceho hráča na súperovu „lajnu“. Olympijským filatelistom zostala len ragbyová celina z r. 1924, ktorá zachytáva futbalový prvok - kop do šišatej lopty (6). Nie je to ľahký chlebiček trafiť ňou do vymedzeného priestoru medzi biele žrde. Trafiť však ragby späť do programu OH?

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Aj umelci bojovali o medaily

Metropola umenia, ktorou Paríž už stáročia nepochybne je, hostila počas VIII. OH po tretí raz v dejinách hier i umelecké súťaže. Tradícia, korene ktorej položili na V. olympijských hrách v Štokholme a pokračovala i v Antverpách, priniesla vo viacerých súťažných kategóriách pozoruhodné diela.

Tak napríklad v stavebníctve (architektonické projekty) sa presadila dvojica Alfréd Hajós - Dezső Lauber. Medzi týmito úspešnými autormi plánu štadióna zaregistroval pozorný čitateľ našej rubriky meno dvojnásobného olympijského víťaza na I. OH v Aténach. Hajós tam zvíťazil v plaveckom šprinte i v plávaní na nezvyklú dĺžku 1200 m. Bol to vtedajší plavecký maratón, pri ktorom v studenej vode morského zálivu v Pireu víťazovi namerali slušný čas 18:22,2, ktorý znamenal prvý olympijský rekord. Vzhľadom na neporovnateľné podmienky zostal zrejme v dejinách olympiád neprekonaný. Po 28 rokoch sa

Dimitriadis. Jeho dielo nazvané „Fínsky diskár“ zobrazuje známka vydaná gréckou poštou na počesť IX. majstrovstiev Európy v ľahkej atletike (3), ktoré sú pre našu atletiku pamätne ziskom zlatej medaily Jaroslavy Jehličkovej v behu na 1500 m. Náš legendárny diskár Ludvík Daněk sa v Aténach nepresadil, no náplastou mu bol nádherný deň v Mníchove. Posledným, šiestym hodom získal vytúženú zlatú medailu, na ktorú čakal dve dlhé olympiády. Sám Dimitriadisov diskobolos to nemal a nemá ľahké, veď ho neustále porovnávajú so svetoznámych antickým diskobolom Myronovým. No svoje miesto pod gréckym slnkom si vydobyl, a to nie hocijaké. Náš čitateľ, ktorý navštívil či navštívi Atény, ho nájde priamo pred renovovaným mramorovým panaténajským štadiónom. Áno, tým, ktorý dal na svoje náklady obnoviť filantrop Georgios Averoff pre potreby obnovených hier v roku 1896. My ho nachádzame na

gréckej známke z r. 1934 (4). Táto, mimochodom v Poľsku tlačená známka autorov L. Sowinskeho a Wl. Vaceka, je ukážkou toho, ako sa i obyčajná, v nemalom náklade tlačená výplatná známka, môže dôsledným spotrebovaním v poštovom styku, bez čo i len náznaku špekulácie, stať vzácnou. Uznávaný západonemecký katalóg Michel ju v použitom stave oceňuje na 3 marky, nepoužitú sviežu však na 440 mariek. A že je skutočne vzácna, môžem potvrdiť z vlastnej skúsenosti, roky trvalo, než som ju v bezchybnom stave získal.

O pečiatkovanú pritom zberateľ zavadí na každom kroku.

teda Hajós opäť dostal medzi olympijských medailistov. A i keď to bola „len“ strieborná (zlatú jury neudelila), má i on právo na pozdrav víťaza, ako ho zachytáva 50 c. známka olympijskej série. Tá je tu v peknej trojnásobnej frankatúre na doporučenom liste (1).

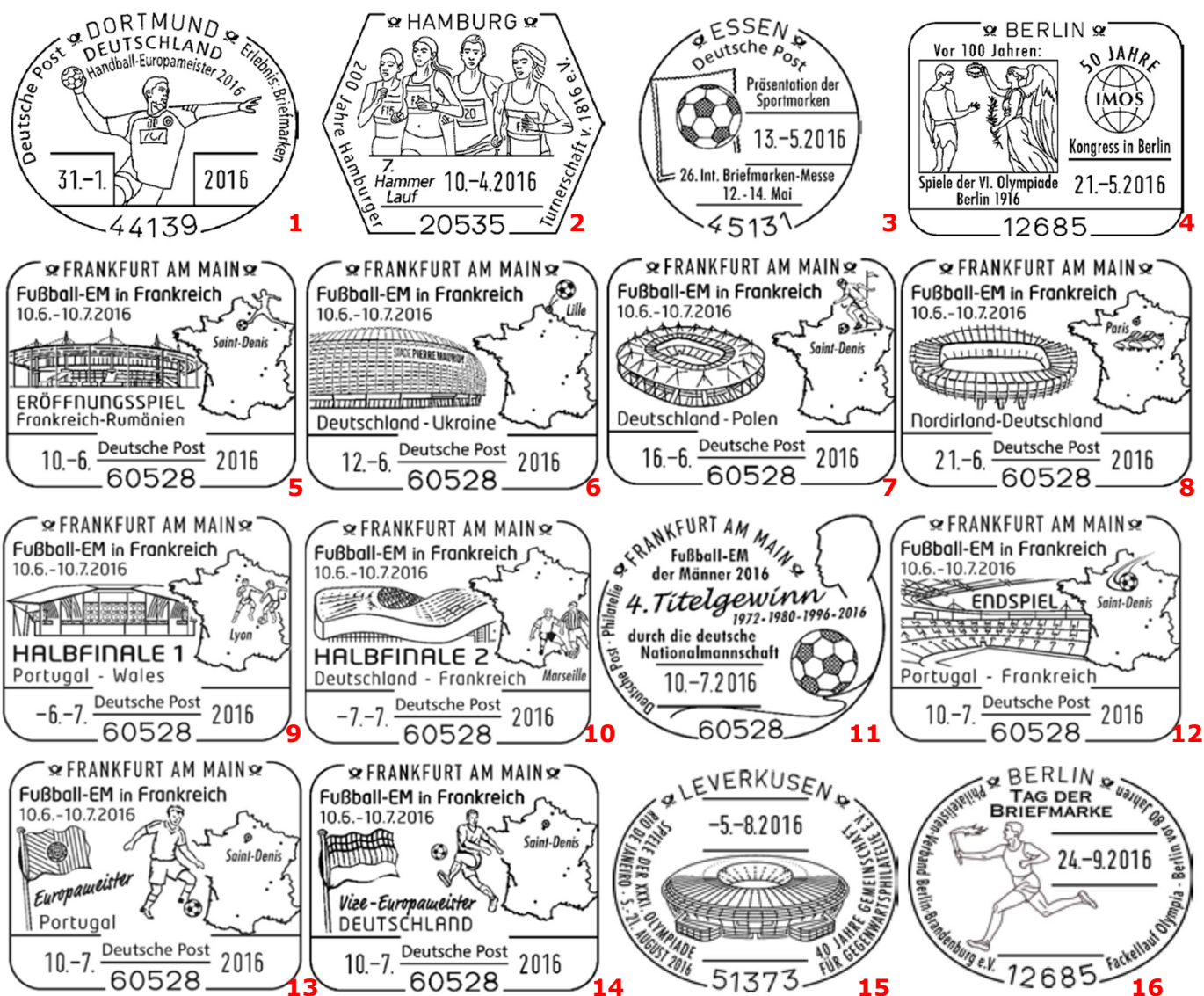
Nemenej zaujímavou osobnosťou je víťaz maliarskej súťaže Jean Jacoby z malého Luxemburska. Jeho „Športová štúdia“ s antickým námetom bežca a rozhodcov sa stala námetom známky vydané k OH 1984 v Los Angeles (2). S jeho menom sa viaže i udelenie prvej medaily za najkrajšiu športovú známku sveta v roku 1952, teda opäť 28 rokov po ocenení na parížskych hrách. K tomuto Jacobyho úspechu sa ešte vrátíme.

Víťazom sochárskej súťaže sa stal Grék Konstantinos

Hry VIII. olympiády v Paríži potvrdili veľký rozsah olympijského hnutia a usporiadatelia odčinili fiasko z roku 1900. I francúzska pošta sa snažila a propagovala hry všetkými dostupnými spôsobmi. Nakoniec sme si nechali dnes už vzácnu strojovú pečiatku (5), ktorú používali na šiestich poštových úradoch v Paríži a v modifikácii so siedmimi vodorovnými čiarami i na ďalších dvoch, okrem iného práve v Colombes, kde stál olympijský štadión. Coubertin sa mohol začať lúčiť, dielo, ktorého základy položil, začalo žiť plnohodnotným životom. Dejiskom jeho rozlúčky sa mala stať Praha, kde sa roku 1925 mal zísť VIII. olympijský kongres.

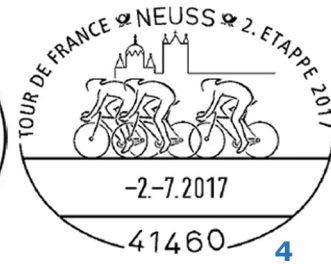
MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Přehled německých sportovních razítek roku 2016 a 2017

- 1 31. 1.2016 Dortmund
- 2 10. 4.2016 Hamburg
- 3 13. 5.2016 Essen
- 4 21. 5.2016 Berlin
- 5 10. 6.2016 Frankfurt n. M.
- 6 12. 6.2016 Frankfurt n. M.
- 7 16. 6.2016 Frankfurt n. M.
- 8 21. 6.2016 Frankfurt n. M.
- 9 6. 7.2016 Frankfurt n. M.
- 10 7. 7.2016 Frankfurt n. M.
- 11 10. 7.2016 Frankfurt n. M.
- 12 10. 7.2016 Frankfurt n. M.
- 13 10. 7.2016 Frankfurt n. M.
- 14 10. 7.2016 Frankfurt n. M.
- 15 5. 8.2016 Leverkusen
- 16 24. 9.2016 Berlin

ME v házené 2016 Německo
 200 let Hamburské tělocvičné jednoty
 Prezentace sport. známky/26. mezinár. veletrh známek
 50 let IMOS/kongres v Berlíně/
 Před 100 lety: Hry 5. olympiády Berlin 1916
 ME v kopané ve Francii/
 Zahajovací zápas/Francie-Rumunsko
 ME v kopané ve Francii/Německo-Ukrajina
 ME v kopané ve Francii/Německo-Polsko
 ME v kopané ve Francii/Severní Irsko-Německo
 ME v kopané ve Francii/Semifinále 1/Portugalsko-Wales
 ME v kopané ve Francii/Semifinále 2/Francie-Německo
 ME v kopané ve Francii/4. vítězství německého
 národního mužstva 1972-1980-1996-2016 (razítko bylo
 připravené v případě zisku titulu mistra Evropy)
 ME v kopané ve Francii/Finále Portugalsko-Francie
 ME v kopané ve Francii/Mistr Evropy Portugalsko
 ME v kopané ve Francii/vicemistr Evropy Německo
 Hry XXXI. Olympiády Rio de Janeiro – 5.-21. srpna 2016/
 40 let společnosti pro soudobou filatelii
 Den poštovní známky/80 let běhu s pochodní Olympia-Berlín

- 1 11. 5.2017 Bonn**
- 2 11.-13.5.2017 Essen**
- 3 20. 5.2017 Freyburg**
- 4 2. 7.2017 Neuss**
- 5 16. 7.2017 Frankfurt n. M.**
- 6 17. 7.2017 Frankfurt n. M.**
- 7 21. 7.2017 Frankfurt n. M.**
- 8 25. 7.2017 Frankfurt n. M.**
- 9 3. 8.2017 Frankfurt n. M.**
- 10 3. 8.2017 Frankfurt n. M.**
- 11 6. 8.2017 Frankfurt n. M.**
- 12 6. 8.2017 Frankfurt n. M.**

- 50 let německé pomoci sportu**
- 50 let německé pomoci sportu**
- Výroční setkání IMOS/gymnastický kůň od roku 1812**
- Tour de France/2. etapa 2017**
- ME v kopané žen v Nizozemí/zahajovací zápas Nizozemí-Norsko**
- ME v kopané žen v Nizozemí/Německo-Švédsko**
- ME v kopané žen v Nizozemí/Německo-Itálie**
- ME v kopané žen v Nizozemí/Rusko-Německo**
- ME v kopané žen v Nizozemí/semifinále 1**
- ME v kopané žen v Nizozemí/semifinále 2**
- ME v kopané žen v Nizozemí/finále**
- ME v kopané žen v Nizozemí/Mistryně Evropy**

Joseph "Josy" Barthel byl lucemburský olympijský šampion a politik. V běhu na 1500 m na 15. olympijských hrách v Helsinkách v roce 1952 byl považován za outsidera, ale jeho závěrečný sprint k vítězství je stále považován za mimořádný okamžik v sportovní historii Lucemburska.

Barthel byl druhý Lucemburčan, který získal olympijskou zlatou medaili. (na OH 1924 a 1928 získal zlaté medaile v uměleckých soutěžích Jean Jacoby - viz minulé číslo Zpravodaje). V roce 1962 se Barthel stal prezidentem Lucemburské atletické unie a od roku 1973 do roku 1977 byl také předsedou olympijského výboru Lucemburska. Byl také 2x členem vlády Lucemburska (1977-84). Modernizace a restrukturalizace

sportu v Lucembursku to byl úkol, který prosazoval a hrál důležitou roli v úsilí o dosažení tohoto cíle.

Lucemburská pošta vydala 7.3.2017 známku k 25. výročí úmrtí Josy Barthela. Nám, kteří jsme v roce 2012 reprezentovali Olympsport v Lucembursku a strávili krásný listopadový víkend v jeho rodném Mameru, nedaleko Lucemburku, to jen připomnělo, jakou má osobnost Josy Barthela doma vážnost a jak je uznávána i po čtvrtstoletí, které uplynulo od jeho skonu.

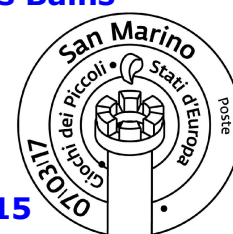
-jpb-

Stručně na závěr:

1. Estonsko, 1.7.2017, MS v orientačním běhu
2. Srbsko, leden 2017, ME v zápase Nový Sad
3. Lucembursko, 4.7.2017, Tour de France, start etapy v Mondorf les Bains
4. Monako, 4. 2017, Rolex Masters
5. Monako, 4.7.2017, Herculis, 30 let atletických mítinků
- 6.-10. Kanada, 23.5.2017, Legendy F1
11. Jižní Korea, MS v taekwondo 2017
12. Francie, 19.5.2017, 100 let fr. fotbalového poháru
- 13.-15. San Marino, 7.3.2017, Hry malých států Evropy

15

Do dnešního čísla přispěli: Laco Kajaba a Peter Osuský
Oběma za to upřímně děkujeme a redakce se těší na další příspěvky i od Vás.

Uzávěrka příštího čísla je 1. září 2017

Zpravodaj České asociace pro olympijskou a sportovní filatelii
při České olympijské akademii Českého olympijského výboru
a samostatné odborné společnosti Svazu Českých filatelistů

adresa: Zborovská 1025, 282 01 Český Brod, tel. 739 033 170

MAIL: OLYMPSPORT@GMAIL.COM, [HTTP://WWW.OLYMP-SPORT.CZ](http://WWW.OLYMP-SPORT.CZ)

Předseda Jaroslav PETRÁSEK, Zborovská 1025, 282 01 Český Brod

Místopředseda Ladislav JANOUŠEK, Vašátkova 2, 198 00 Praha 9

Místopředseda Josef KOČÍ, Okružní 7, 779 00 Olomouc

Sekretář Václav DIVIŠ, Pavrovského 14, Praha 13

Redaktor Jan PETRÁS, U lesička 5, 620 00 Brno

Knihovnik Radek JÁSEK, Havlíčkova 271, 281 21 Červené Pečky

petrasek@olymp-sport.cz

ladajan55@seznam.cz

joseph.koci@seznam.cz

divis@olymp-sport.cz

petras.jan13@seznam.cz

radek.jasek@seznam.cz